Τῶν ὀλεθρίων παθῶν μου· τὰς πυρίους φλόγας
ὁ ἐμάς· ταῖς δρόσοις μου τῆς θείας· ἐκ κοιλίας
βροχῆς σου· κατάσβεσον παρθένε ἵνα καί
ἐγώ· ὡς οἱ παῖδες θεῷ τῷ ἐκ σοῦ· ἀρχιερεῖ τῶν
ὁ δεδοξασμένος εὐλογητός· τὴν χρηστότητά σου δοξάσω:-
Γνώμην σαθρᾷ ὀλισθήσας· πένης ἐκ διάκειμαι·
καὶ πρὸς τὴν σὴν παρθένε· καταφεύγω ἀγαθή·
πονηρῶν· ἐκ ζάλης ἐναντίων· καὶ πέρας μου· πο-
λύπτερον μελετῶ· ἵνα ὑμνῶ σου τὴν
χάριν δίκην ἐκ σοῦ· θεοτόκε ἁγνὴ παρθένε:-

Τοῦ μακαρίου ἰωάννου μητροπολίτου [illegible]
κανὼν παρακλητικὸς ἢ κατανυκτικὸς
εἰς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν· οὗ τὸ ὄνο-
[illegible] ἐν τῇ [illegible] ᾠδῇ
[illegible] πρῶτος [illegible] ἀκροστιχίς [illegible]
[illegible] χριστοῦ [illegible] σου [illegible]
[illegible] ἰωάννης· ᾠδὴ α΄ ἦχος [illegible]
πλ. δ΄

Ἀπὸ σοῦ πηγάζων εἰς ἐμέ· Χριστέ
πρὸς φησὶν αὐτὸ ἀλήθεια· ποταμοὶ ἀεὶ μοι
ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ἔδωσας· δὸς ὕδωρ μοι
λόγον· ἐν πίστει προσεχομένῳ σοι:-
Πέλαγος τῶν παρ᾽ ἐμοῦ οἰκτιρμῶν· καὶ σοῦ μου πάθη
ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ ἀβίωτος· ξήρανον ἐλέους σου·
ἁμαρτιῶν μου τὰ πελάγη δέσποτα· καὶ τὴν
ξηρανθεῖσαν· ψυχήν μου δακρύων ἄρδευσον:-
Λ(?)ωτὸς ἐν ὑστέροις ὢν· ἀποσκιάζειν ... τῆς
σοῦ ὑπεραγαθε· σφόμενος ἄσωτος· καὶ τῆς πρώ-
μακρυνθεὶς ἐπαύλεως· ἀλλοτρίαν χώραν